

Naslov originala:
THE ART OF SEDUCTION (STANDARD EDITION)
Robert Greene

Copyright © Robert Greene and Joost Elflers, 2001. All rights reserved.
Copyright © ovog izdanja Kontrast izdavaštvo, 2024.

Za izdavača:
Vladimir Manigoda

Glavni i odgovorni urednik:
Ivan Isailović

Izvršna urednica:
Tamara Sokić

Prevod:
Nikola Matić

Lektura
Katarina Stojnić

Dizajn korica:
Viktorija Čeliković

Prelom:
Anica Lapčević

Štampa:
F.U.K. d.o.o.

Tiraž:
1.000

Izdavač:
Kontrast izdavaštvo
Terazije 35, Beograd
imejl: info@kontrastizdavastvo.rs
kontrastizdavastvo.rs
glif.rs

ROBERT GRIN

UMETNOST ZAVOĐENJA

- standardno izdanje -

*Preveo s engleskog
Nikola Matić*

KONTRAST

Beograd, 2024.

SADRŽAJ

Predgovor / 7

PRVI DEO / 17

Zavodnički lik

Sirena / 21

Raspusnik / 37

Idealni ljubavnik / 51

Dendi / 65

Prirodni / 81

Koketa / 99

Šarmer / 115

Harizmatik / 131

Zvezda / 159

Antizavodnik / 175

Žrtve zavodnika – osamnaest tipova / 192

DRUGI DEO / 207

Proces zavodjenja

PRVA FAZA / 211

Razdvajanje – pobuđivanje interesa i želje

1. Izbor prave žrtve / 213
2. Stvorite lažni osećaj sigurnosti – pristupite indirektno / 225
3. Šaljite pomešane signale / 235
4. Izgledajte kao predmet požude – stvarajte trouglove / 249
5. Stvorite potrebu – pobudite nervozu i nezadovoljstvo / 259
6. Ovladajte umećem insinuacije / 271
7. Uđite u njihov duh / 281
8. Stvarajte iskušenja 293

DRUGA FAZA / 305

Zavodite i zbunjujte – stvaranje zadovoljstva i zbunjenosti

9. Držite ih u neizvesnosti – šta je sledeće? / 307
10. Iskoristite demonsku moć reči da posejete konfuziju / 319
11. Obratite pažnju na detalje / 337
12. Poetizujte svoje prisustvo / 353
13. Razoružajte putem strateške slabosti i ranjivosti / 365
14. Pomešajte požudu i realnost – savršena iluzija / 375
15. Izolujte žrtvu / 393

TREĆA FAZA / 405

Provalija – produbljivanje efekta ekstremnim merama

16. Dokažite se / 407
17. Izazovite regresiju / 423
18. Uzburkajte transgresivno i tabue / 441
19. Koristite duhovne draži / 453
20. Mešajte zadovoljstvo s bolom / 465

ČETVRTA FAZA / 479

Kretanje u napad

21. Dajte im prostora da padnu – lovac postaje lovina / 481
22. Koristite fizičke draži / 493
23. Usavršite umetnost smelog poteza / 509
24. Čuvajte se posledica / 521

DODATAK A / 539

Zavodljivo okruženje/zavodljivo vreme

DODATAK B / 549

Meka zavodljivost: Kako prodati bilo šta masama

Predgovor

Hiljadama godina unazad, moć se uglavnom sticala fizičkim nasiljem i održavala sirovom snagom. Nije bilo potrebe za suptilnošću – kralj ili car morali su biti nemilosrdni. Samo je nekolicina imala moć, ali niko nije više patio pod tim režimom nego žene. One nisu imale načina da se takmiče, niti oružje kojim bi mogle naterati muškarca da radi ono što one žele – politički, društveno, pa čak ni kod kuće.

Muškarci su, naravno, imali jednu slabost: nezasitu želju za seksom. Žena je uvek mogla igrati na tu kartu, ali čim bi pristala na seks, muškarac bi ponovo preuzeo kontrolu; a ako bi mu ga uskraćivala, on bi jednostavno potražio zadovoljstvo na drugom mestu – ili upotrebio silu. Kakva je korist od moći koja je tako prolazna i krhka? Ipak, žene nisu imale izbora osim da se povinuju ovoj situaciji. Bilo je, međutim, onih čija je želja za moći bila prevelika, koje su, koristeći veliku visprenost i kreativnost, pronašle način da preokrenu dinamiku i stvore trajniji i efikasniji oblik moći.

Te žene – među njima Batšeba iz Starog zaveta, Helena Trojanska, kineska sirena Si Ši, i najveća od svih, Kleopatra – izumele su zavođenje. Prvo bi privukle muškarca privlačnim izgledom, osmislile svoju šminku i ukrase kako bi stvorile sliku ovaploćene boginje. Pokazujući samo naznake golog tela, dražile bi mušku maštu, stimulirajući želju ne samo za seksom već za nečim većim: šansom da poseduju fantazijski lik. Kada bi privukle pažnju svojih žrtava, ove žene bi ih udaljile od muškog sveta rata i politike i uvukle ih u ženski svet – svet luksuza, spektakla i užitka. Mogle bi ih i doslovno odvesti na putovanje, kao što je Kleopatra odvela Julija Cezara na put niz Nil. Muškarci bi se navukli na ove rafinirane, senzualne užitke – zaljubili bi se. Ali onda bi, neizbežno, žene postale hladne i ravnodušne, zbunjujući svoje žrtve. Upravo kada bi muškarci želeli više, otkrili bi da su im užici uskraćeni. Bili bi prisiljeni na potragu, pokušavajući bilo šta da povrate naklonosti koje su nekada imali i postajući slabi i emotivni u tom procesu. Muškarci koji su imali fizičku snagu i svu društvenu moć – muškarci poput kralja Davida, trojanskog Parisa, Julija Cezara, Marka Antonija, kralja Fu Čaja – otkrili bi da postaju robovi žene.

Suočene s nasiljem i brutalnošću, ove žene su napravile od zavođenja sofisticiranu umetnost, vrhunski oblik moći i ubeđivanja. Naučile su da prvo deluju na um, da stimulišu fantazije, čine da muškarci uvek žele još, stvaraju

obrasce nade i očaja – suštinu zavodjenja. Njihova moć nije bila fizička već psihološka, ne sila već indirektnost i lukavost. Ove prve velike zavodnice bile su poput vojnih generala koji planiraju uništenje neprijatelja i, zaista, rani zapisi o zavodjenju često ga porede s bitkom, ženskom verzijom ratovanja. Za Kleopatru, to je bio način konsolidacije vladavine. U zavodjenju, žena više nije bila pasivni seksualni objekt; postala je aktivni agent, figura moći.

Potlačenost i prezir, dakle, bili su i morali su biti sudbina žena u ranim društvima; ovo stanje trajalo je dok vekovi iskustva nisu naučili žene da zamene veštinu za silu. Na kraju su žene shvatile da je, pošto su slabije, njihov jedini resurs zavodjenje; shvatile su da, ako su zavisne od muškaraca zbog sile, muškarci mogu postati zavisni od njih zbog užitka. Više nesrećne od muškaraca, morale su misliti i razmišljati ranije nego muškarci; bile su prve koje su znale da je užitak uvek ispod ideje koju o njemu formiramo i da mašta ide dalje od prirode. Jednom kada su ove osnovne istine bile poznate, naučile su prvo da obaviju svoje čari velom kako bi probudile radoznalost; vežbale su umeće odbijanja čak i kada su želele da pristanu; od tog trenutka znale su kako da raspale maštu muškaraca, kako da pobude i usmere želje po svojoj volji: tako su lepota i ljubav nastale; sada je sudbina žena postala manje teška; nije da su uspele da se potpuno oslobode stanja potlačenosti na koje ih je slabost osudila, ali, u stanju večnog rata koje i dalje postoji između žena i muškaraca, videli smo ih kako su, uz pomoć milovanja koje su bile sposobne da izmisle, uspele da se neprekidno bore, ponekad pobede, a često su veštije koriste sile usmerene protiv njih; ponekad su, takođe, muškarci koristili protiv žena ta oružja koja su žene stvorile da se bore protiv njih, i njihovo ropstvo je postalo sve surovije zbog toga.

ŠODERLO DE LAKLO, O OBRAZOVANJU ŽENA

S nekoliko izuzetaka – latinski pesnik Ovidije, srednjovekovni trubaduri – muškarci se nisu mnogo bavili tako frivolnim umećem kao što je zavodjenje. Onda je, u sedamnaestom veku, došlo do velike promene: muškarci su postali zainteresovani za zavodjenje kao način da prevaziđu otpor mlade žene prema seksu. Prvi veliki muški zavodnici u istoriji – vojvoda De Lozen, različiti Španci koji su inspirisali legendu o Don Huanu – počeli su da usvajaju metode koje su tradicionalno koristile žene. Naučili su da očaraju svojim izgledom (često androginoj karaktera), da stimulišu maštu, da igraju na kartu koketiranja. Takođe su dodali novu, mušku komponentu igri: zavodljivi jezik, jer su otkrili žensku slabost na blage reči. Ove dve forme zavodjenja – ženska upotreba izgleda i muška upotreba jezika – često su prelazile granice polova: Kazanova bi očarao ženu svojom odećom; Ninon de Lanklo bi šarmirala muškarca svojim rečima.

Mnogo više genija je potrebno da bi se volelo nego da bi se komandovalo armijama.

NINON DE LANKLO

Hvalim tebe, Menelaju, ako misliš / ženu ubiti svoju, al' od lica njenog beži / da te želja ne savlada: ona poglede mami, / gradove osvaja, kuće pali čarima. Poznajem je, Menelaju, / a poznaješ je i ti. I svi koji je poznaju pate.

HEKUBA GOVORI O HELENI TROJANSKOJ U EURIPIDOVIM
TROJANKAMA. ¹

U isto vreme kada su muškarci razvijali svoju verziju zavodjenja, drugi su počeli da prilagođavaju to umeće za društvene svrhe. Kako je feudalni sistem vladavine u Evropi postao prošlost, dvorjani su morali da ostvare svoje ciljeve na dvoru bez upotrebe sile. Shvatili su koju moć mogu steći zavodjenjem svojih nadređenih i konkurenata kroz psihološke igre, blage reči, malo koketiranja. Kako je kultura postala demokratizovana, glumci, dendiji i umetnici počeli su da koriste taktike zavodjenja kao način da šarmiraju i osvoje svoju publiku i društvenu sredinu. U devetnaestom veku dogodila se još jedna velika promena: političari poput Napoleona su videli sebe kao zavodnike velikih razmera. Ovi ljudi su se oslanjali na umeće zavodljivog govorništva, ali su takođe ovladali nekada ženskim strategijama: priređivali su velike spektakle, koristili dramske postupke, stvarali naelektrisano fizičko prisustvo. Sve je to, naučili su, bila suština harizme – i ostaje tako i danas. Zavodeći mase, mogli su dobiti ogromnu moć bez upotrebe sile.

Danas smo dostigli krajnju tačku u evoluciji zavodjenja. Sada, više nego ikad, sila ili brutalnost bilo koje vrste se obeshrabruje. Sve oblasti društvenog života zahtevaju sposobnost da se ljudi ubede na način koji ne vređa, niti se nameće. Oblike zavodjenja nalazimo svuda, u njime su isprepletane muške i ženske strategije. Reklame insinuiraju, suptilna prodaja dominira. Ako želimo da promenimo ljudima mišljenje – a uticaj na mišljenje je osnova zavodjenja – moramo delovati indirektno, podsvesno. Danas nijedna politička kampanja ne može funkcionisati bez zavodjenja. Od ere Džona F. Kenedija, političke figure moraju imati određeni stepen harizme, fascinantnu prisutnost da bi zadržale pažnju publike, što je pola bitke. Filmski svet i mediji stvaraju galaksiju zavodljivih zvezda i slika. Zasićeni smo zavodljivim. Ali čak i ako se mnogo toga promenilo po stepenu i obimu, suština zavodjenja je stalna: nikada ne budite nasilni niti direktni; umesto toga, koristite užitak kao mamac, igrajte na emocije ljudi, budite želje i konfuziju, navedite na psihološku predaju. U zavodjenju koje se danas praktikuje, metode Kleopatre su i dalje primenljive.

¹ Korišćen prevod Lucije Carevič. (Prim. prev.)

Nijedan čovek nema moć da nadvlada perfidnost žene.

MARGARITA OD NAVARE

Istoričari nisu prikladno razmotrili tu važna prečicu, kojom je žena uspela da izbegne mušku snagu i uspostavi moć. Od trenutka kada se žena odvojila od mase, pojedinac kao gotov proizvod, nudeći užitke koji se nisu mogli dobiti silom, već samo laskanjem, otpočela je vladavina sveštenica ljubavi. To je bio razvoj događaja od velike važnosti u istoriji civilizacije... Samo preko zaobilaznog puta umeća ljubavi žena je mogla ponovo da stekne autoritet, i to je učinila tako što se postavila upravo na tačku na kojoj bi inače bila robinja na milost i nemilost muškarcu. Otkrila je moć požude, tajnu umeća ljubavi, demonsku moć strasti veštački izazvane i nikada utoljene. Trebalo je da sila koja je tako oslobođena postane jedna od najmonumentalnijih sila sveta i da u trenucima ima moć čak i nad životom i smrću... Trebalo je da namerno ima magičan efekat, otvarajući čoveku beskonačno širi spektar senzacija i podstičući ga kao da je pod uticajem sna inspiracije.

ALEKSANDER VON GLEJHEN-RUSVURM, MAMAC SVETA

Ljudi konstantno pokušavaju da utiču na nas, da nam govore šta da radimo i podjednako često ih prećujemo, opirući se njihovim pokušajima da nas ubede u nešto. Postoje, ipak, trenuci u našim životima kada se ponašamo drugačije – kada smo zaljubljeni. Na neki način smo omađijani. Naši umovi su obično zaokupljeni sopstvenim brigama; sada bivaju ispunjeni mislima o voljenoj osobi. Postajemo emotivni, gubimo sposobnost zdravorazumskog razmišljanja, ponašamo se budalasto, kako se inače ne bismo ponašali. Ako ovo potraje dovoljno dugo, nešto u nama se predaje: popuštamo pred voljom voljenih i pred našom željom da ih posedujemo.

Zavodnici su ljudi koji razumeju nepojmljivu moć koja je sadržana u takvim trenucima predaje. Oni analiziraju šta se događa s ljudima kada su zaljubljeni, proučavaju psihološke komponente tog procesa – šta podstiče imaginaciju, kako se bacaju čini. Putem instinkta i kroz praksu, oni ovladavaju umećem kojim utiču da se ljudi zaljube u njih. Kao što svi veliki zavodnici znaju, mnogo je efektnije izazvati ljubav nego požudu. Čovek koji je zaljubljen je emotivan, savitljiv i lako ga je zavesti. (Poreklo engleske reči za zavođenje je latinski glagol *seducere* – odvesti u stranu). Požudnu osobu je teže kontrolisati i lako može da vas napusti kada zadovolji požudu. Zavodnici ne žure, stvaraju čaroliju i veze ljubavi, tako da, kada seks usledi, to samo dodatno zarobi žrtvu. Stvaranje ljubavi i čarolije postaje model za sva zavođenja – seksualna, društvena, politička. Zaljubljena osoba će se predati.

Besmisleno je da pokušavate da se odupirete takvoj moći, pravite da vas ne zanima ili mislite da je zla i ružna. Što se više trudite da se oduprete privlačnosti zavodjenja – kao ideje, kao oblika moći – to ćete više biti fascinirani njime. Razlog je jednostavan: većina nas je osetila moć kada se neko zaljubi u nas. Naši postupci, gestovi, reči, sve ima pozitivan efekat na tu osobu; možda ne razumemo potpuno šta smo uradili kako treba, ali taj osećaj moći je opijajući. Daje nam samopouzdanje, što nas čini zavodljivijima. Možda ćemo to iskusiti i u društvenom ili radnom okruženju – jednog dana smo dobro raspoloženi i ljudi nam se čine receptivnijim, lakše ih šarmiramo. Ti trenuci moći su prolazni, ali odzvanjaju u sećanju s velikim intenzitetom. Želimo da se vrate. Niko ne voli da se oseća nespretno, ili plašljivo, ili nesposobno da dopre do ljudi. Sirenski zov zavodjenja je neodoljiv jer je moć neodoljiva, i ništa vam neće doneti više moći u modernom svetu od sposobnosti da zavodite. Potiskivanje želje za zavodjenjem je vrsta histerične reakcije, otkriva vašu duboku fascinaciju procesom; samo činite svoje želje jačima. Jednog dana će izaći na površinu.

Prva stvar, neka ti je u duši čvrsta vjera da se sve mogu uhvatiti: uhvatit ćeš, samo postavi zamke. Prije će u proleće zašuteti ptice, i u leto cvrčci, a menalski pas pobjeći od zeca, nego što će žensko odbiti mladića; pristat će čak i ona za koju misliš da nikako neće.

OVIDIJE, UMEĆE LJUBAVI

Kombinacija ova dva elementa, očaranja i predaje, jeste, dakle, suštinska za ljubav o kojoj govorimo... Ono što postoji u ljubavi je predaja zbog očaranja.

HOSE ORTEGA I GASET, O LJUBAVI

„Šta je dobro?” „Sve što pojačava osećaj moći, volju za moći, samu moć u čoveku.” „Šta je loše?” „Sve što proizlazi iz slabosti.” „Šta je sreća?” „Osećaj da se moć povećava – da je otpor prevaziđen.”

FRIDRIH NIČE, ANTIHRIST

Imati takvu moć ne zahteva potpunu transformaciju vašeg karaktera ili bilo kakvo fizičko poboljšanje vašeg izgleda. Zavodjenje je igra psihologije, ne lepote, i u dometu je svake osobe da postane majstor igre. Sve što je potrebno je da gledate na svet drugačije, očima zavodnika.

Zavodnik ne isključuje i uključuje moć – svaka društvena i lična interakcija se vidi kao potencijalno zavodjenje. Nikada nema trenutka za gubljenje. To je tako iz nekoliko razloga. Moć koju zavodnici imaju nad muškarcem ili ženom funkcioniše u društvenim okruženjima jer su naučili kako da ublaže seksualni element, a da ga se ne odreknu. Možda mislimo da ih proziremo, ali je toliko prijatno biti u njihovom društvu da to nije važno. Pokušaji da podelite vaš život na trenutke u kojima zavodite i na one u kojima se suzdržavate samo

će vas zbuniti i ograničiti. Erotska želja i ljubav vrebaju ispod površine gotovo svakog ljudskog susreta; bolje je i da zauzdate svoje veštine nego da ih koristite samo u spavaćoj sobi. (U stvari, zavodnik vidi svet kao svoju spavaću sobu.) Ovaj stav stvara veliki impuls zavodničke sile, i sa svakim zavodjenjem stičete iskustvo i praksu. Jedno društveno ili seksualno zavodjenje čini sledeće lakšim, vaše samopouzdanje raste i čini vas privlačnijim. Ljudi su privučeni vama u sve većem broju dok vam se stvara zavodnički oreol.

Zavodnici imaju ratnički pogled na život... Vide svaku osobu kao tvrđavu koju opsedaju. Zavodjenje je proces prodiranja: prvo prodiru u um mete, njihovu prvu tačku odbrane. Kada zavodnici prodru u um, čineći da meta fantazira o njima, lako je smanjiti otpor i izazvati fizičku predaju. Zavodnici ne improvizuju; ne prepuštaju ovaj proces slučaju. Kao svaki dobar general, planiraju, prave strategiju, ciljajući na specifične slabosti mete.

Glavna prepreka da se postane zavodnik jeste ta glupa predrasuda koju imamo o ljubavi i romantici kao nekoj vrsti svetog, magičnog područja gde stvari jednostavno padaju svaka na svoje mesto, ako su suđene. Ovo može delovati romantično i simpatično, ali je zapravo samo pokriće za našu lenjost. Ono što će zvesti osobu je trud koji ulažemo u njeno ime, pokazujući koliko nam je stalo, koliko vredi. Prepustiti stvari slučaju je recept za katastrofu i otkriva da ne shvatamo ljubav i romantiku ozbiljno. Trud koji je Kazanova uložio, umeće koje je primenio u svakoj aferi jeste ono što ga je činilo tako prokletno zavodljivim. Zaljublivanje nije stvar magije već psihologije. Kada razumete psihologiju vaše mete i napravite dobru strategiju, moći ćete bolje da bacite „čini“. Zavodnik vidi ljubav ne kao svetinju, već kao rat, gde je sve dozvoljeno.

Zavodnici nikada nisu zaljubljeni u sebe. Njihov pogled je usmeren na spoljašnje, ne na unutrašnje. Kada upoznaju nekoga, prvi potez im je da uđu pod kožu te osobe, da vide svet njihovim očima. Razlozi za to su nekoliko. Prvo, samozaljubljenost je znak nesigurnosti; ona je antizavodljiva. Svi imamo nesigurnosti, ali zavodnici ih ignorišu, nalaze terapiju za trenutke sumnje u sebe tako što su udubljeni u svet. Ovo im daje poletan duh – želimo biti u njihovom društvu. Drugo, ulazak pod nečiju kožu, zamišljanje kako je biti taj drugi, pomaže zavodniku da prikupi dragocene informacije, sazna šta pokreće tu osobu, šta će učiniti da oni izgube sposobnost da misle jasno i padnu u zamku. Naoružani takvim informacijama, mogu pružiti fokusiranu i individualizovanu pažnju – retku robu u svetu u kojem većina ljudi na nas gleda s druge strane paravana svojih predrasuda. Ulazak pod kožu meti je prvi važan taktički potez u ratu prodiranja.

Nezadovoljstvo, neuroza, anksioznost i frustracija s kojima se suočava psihoanaliza dolaze, bez sumnje, iz nesposobnosti da se voli ili bude voljen, iz nesposobnosti da se daje ili prima zadovoljstvo, ali radikalno razočaranje dolazi iz zavodjenja i njegovog neuspeha. Samo oni koji su potpuno van zavodjenja su bolesni, čak i ako su potpuno

sposobni da vole i vode ljubav. Psihoanaliza veruje da leči poremećaje seksa i želje, ali u stvarnosti se bavi poremećajima zavođenja... Najozbiljniji nedostaci uvek se tiču šarma, a ne zadovoljstva, očaravanja, a ne nekog vitalnog ili seksualnog zadovoljenja.

ŽAN BODRIJAR, ZAVOĐENJE

Šta god se učini iz ljubavi, uvek se događa s one strane dobra i zla.

FRIDRIH NIČE, S ONE STRANE DOBRA I ZLA

Zavodnici sebe vide kao pružaoce zadovoljstva, kao pčele koje skupljaju polen s nekih cvetova i prenose ga na druge. Kao deca, uglavnom smo posvećivali svoje živote igri i zadovoljstvu. Odrasli često osećaju da su odsečeni od tog raja, da su opterećeni odgovornostima. Zavodnik zna da ljudi čekaju zadovoljstvo – nikada ga ne dobijaju dovoljno od prijatelja i ljubavnika i ne mogu ga dobiti sami. Osobi koja ulazi u njihov život i nudi avanturu i romansu se ne može odoleti. Zadovoljstvo je osećaj da smo prešli granice, da smo preplavljeni drugom osobom, iskustvom. Ljudi umiru od želje da budu preplavljeni, da se oslobode svoje uobičajene tvrdoglavosti. Ponekad je njihov otpor prema nama način da kažu: „Molim te, zavedi me.” Zavodnici znaju da će mogućnost zadovoljstva naterati osobu da ih prati i da će to iskustvo naterati nekog, ko je slab na dodir, da se otvori. Takođe treniraju sebe da budu osetljivi na zadovoljstvo i znaju da će time što i sami osećaju zadovoljstvo lakše zaraziti ljude oko sebe.

Zavodnik vidi ceo život kao pozorište, svakoga kao glumca. Većinom, ljudi osećaju da imaju ograničene uloge u životu, što ih čini nesrećnim. Zavodnici, s druge strane, mogu biti bilo ko i mogu preuzeti mnoge uloge. (Arhetip ovde je bog Zevs, nezasiti zavodnik mladih devojaka, čije je glavno oružje bila sposobnost da preuzme oblik bilo koje osobe ili životinje koja bi najviše privukla njegovu žrtvu.) Zavodnici uživaju u izvođenju i nisu opterećeni svojim identitetom, ili potrebom da budu oni koji su, ili potrebom da budu prirodni. Ta njihova sloboda, ta fluidnost u telu i duhu, jeste ono što ih čini privlačnim. Ono što ljudima nedostaje u životu nije više stvarnosti, već više iluzije, fantazije, igre. Odeća koju zavodnici nose, mesta na koja vas vode, njihove reči i dela, blago su pojačani – ti elementi nisu previše teatralni, ali su prijatno orubljeni nerealnošću, kao da vas dvoje živite komad fikcije ili ste likovi u filmu. Zavođenje je vrsta pozorišta u stvarnom životu, susret iluzije i stvarnosti.

Na kraju, zavodnici su potpuno amoralni u svom pristupu životu. Sve je igra, arena za igru. Znajući da moralisti, oni zgrčeni represivni tipovi koji grme o zlima zavodnika, potajno zavide njihovoj moći, ne brinu se o mišljenjima drugih ljudi. Ne bave se moralnim sudovima – ništa ne može biti manje zavodljivo. Sve je savitljivo, fluidno, kao sam život. Zavođenje je oblik prevare, ali ljudi žele biti zavedeni, žude da budu zavedeni. Da nije tako, zavodnici ne bi pronalazili toliko voljnih žrtava. Oslobodite se bilo kakvih moralizatorskih tendencija, usvojite zavodničku filozofiju igre, pa će vam ostatak procesa biti lak i prirodan.

Tko god u ovom narodu ne poznaje umijeće ljubavi, nek ovo čita i, pročitavši pjesmu, nek poučen ljubi. Umijećem, veslom i jedrom upravlja se brzim lađama, vještinom i kolima upravljaš, i ljubavlju valja vladati umijećem.

OVIDIJE, *UMEĆE LJUBAVI*

Knjiga **Umeće zavodjenja** je osmišljena da vam obezbedi oružje ubeđivanja i šarma, tako da će oni oko vas polako gubiti sposobnost da vam se odupru, a da ne znaju kako ili zašto se to dogodilo. To je umeće ratovanja za delikatna vremena.

Svako zavodjenje ima dva elementa koja morate analizirati i razumeti: prvo, sebe i šta je zavodljivo kod vas; i drugo, vašu metu i radnje koje će probiti njenu odbranu i stvoriti predaju. Dve strane su jednako važne. Ako pravite strategiju ne obrativši pažnju na delove vašeg karaktera koji privlače ljude, na vas će gledati kao na mehaničkog zavodnika, ljigavog i manipulativnog. Ako se oslanjate na svoju zavodljivu ličnost bez obraćanja pažnje na drugu osobu, napravite strašne greške i ograničite svoj potencijal.

Prema tome, **Umetnost zavodjenja** je podeljena na dva dela. Prva polovina, „Zavodnički lik”, opisuje devet tipova zavodnika, plus Antizavodnika. Proučavanje ovih tipova će vas osvestiti o tome šta je inherentno zavodljivo u vašem karakteru, što je kamen temeljac svakog zavodjenja. Druga polovina, „Zavodnički proces”, uključuje dvadeset četiri manevra i strategije koje će vas naučiti kako da stvorite magiju, razbijete otpor ljudi, date gipkost i snagu vašem zavodjenju i izazovete predaju vaše mete. Kao neka vrsta mosta između dva dela, tu je poglavlje o osamnaest tipova žrtava zavodjenja – svakoj od njih nedostaje nešto u životu, svaka nosi prazninu koju možete popuniti. Znanje kakvim tipom se bavite pomoći će vam da sprovedete u praksu ideje iz oba dela. Ignorisanje bilo kog dela ove knjige učiniće vas nepotpunim zavodnikom.

Ideje i strategije u **Umetnosti zavodjenja** zasnovane su na spisima i istorijskim izveštajima najuspešnijih zavodnika u istoriji. Izvori uključuju memoare samih zavodnika (od Kazanove, Erola Flina, Natali Barni, Merilin Monro); biografije (o Kleopatri, Žozefini Bonaparte, Džonu F. Kenediju, Djuku Elingtonu); priručnike o toj temi (najznačajnije Ovidijevo *Umeće ljubavi*); i fiktivne prikaze zavodjenja (Šoderlo de Lakloove *Opasne veze*, Seren Kjerkegorov *Dnevnik zavodnika*, Murasaki Šikibuova *Priča o Gendžiju*). Herojima i heroinama ovih književnih dela su uopšteno uzori bili stvarni zavodnici. Strategije koje primenjuju otkrivaju blisku vezu između fikcije i zavodjenja, stvaranja iluzije i vođenja osobe. Primenujući lekcije iz knjige, pratićete put najvećih majstora umeća.

Na kraju, duh koji će vas učiniti vrhunskim zavodnikom je duh s kojim treba da čitate ovu knjigu. Francuski pisac Deni Didro jednom je napisao: „Dajem svom umu slobodu da prati prvu mudru ili budalastu ideju koja se pojavi, baš kao što na Aveniji Foj naši raspušteni mladići idu za petama neke

uličarke, zatim je ostavljaju da bi pratili drugu, napadajući sve i vezujući se ni za jednu. Moje misli su moje prostitutke.” Mislio je na to da je dopuštao da ga ideje zavode, prateći onu koja je privukla njegovu pažnju dok se ne pojavi bolja, a njegove misli bile su prožete nekom vrstom seksualnog uzbuđenja. Kada stupite na ove stranice, radite kao što je Didro savetovao: dozvolite sebi da vas privlače priče i ideje, budite otvorenog uma i fluidnih misli. Polako ćete osetiti kako otrov prodire kroz kožu i počecete videti sve kao zavođenje, uključujući način na koji razmišljate i kako gledate na svet.

Većinom, vrline su zahtev za većim zavođenjem.

NATALI BARNI

PRVI DEO

Zavodnički lik

Svi mi posedujemo moć privlačenja – sposobnost da privučemo ljude i zadržimo ih u svom okrilju. Ipak, malo nas je svesno ovog unutrašnjeg potencijala, te zamišljamo privlačnost kao skoro mističnu osobinu s kojom se rađa samo odabrana nekolicina, dok mi ostali nikada nećemo moći da je steknemo... Sve što treba da uradimo da bismo ostvarili svoj potencijal jeste da razumemo šta je to u karakteru osobe što prirodno uzbuđuje ljude i da razvijemo te skrivene kvalitete u sebi.

Uspešna zavođenja retko počinju očiglednim manevrom ili strateškim potezom. To će sigurno pobuditi sumnju. Uspešna zavođenja počinju vašim karakterom, vašom sposobnošću da zračite nekom osobinom koja privlači ljude i pobuđuje njihove emocije na način koji je van njihove kontrole. Hipnotisani vašim zavodljivim karakterom, vaše žrtve neće primetiti naredne manipulacije. Tada će biti dečja igra da ih zavedete.

Postoji devet tipova zavodnika u svetu. Svaki tip ima određenu karakternu osobinu koja dolazi iz dubine i stvara zavodljivu privlačnost. *Sirene* poseduju obilje seksualne energije i znaju kako da je koriste. *Raspusnici* nezasito obožavaju suprotan pol i njihova želja je zarazna. *Idealni ljubavnici* imaju estetski senzibilitet koji primenjuju na romansu. *Dendiji* vole da se igraju sa svojim imidžom, stvarajući upečatljiv i androgini šarm. *Prirodni* su spontani i otvoreni. *Kokete* su samodovoljne, s fascinantom smirenošću u svojoj srži. *Šarmeri* žele i znaju kako da ugođe – oni su društvena bića. *Harizmatični* imaju neobičnu sigurnost u sebe. *Zvezde* su eterične i obavijene misterijom.

Poglavlja ovog dela knjige će vas upoznati sa svakim pojedinačnim tipom. Trebalo bi da vas privuče najmanje jedno od poglavlja – prepoznacete u njemu deo sebe. To poglavlje će biti ključno za razvitak vaših moći zavođenja. Recimo da imate koketne tendencije. Poglavlje o Koketi će vam pokazati kako da izgradite svoju samodovoljnost, naizmenično koristeći toplinu i hladnoću kako biste zarobili svoje žrtve. Pokazaće vam kako da svoje prirodne kvalitete razvijete dalje, postajući velika Koketa, tip osobe za koju se borimo. Nema smisla biti stidljiv sa zavodljivom osobinom. Očarani smo neustrašivim Raspusnikom i praštamo njegove ekscese, ali mlak Raspusnik ne dobija poštovanje. Kada razvijete svoju dominantnu karakternu osobinu, dodajući malo umeća onome što vam je priroda dala, možete potom razviti drugu ili treću osobinu, dodajući dubinu i misteriju svojoj ličnosti. Konačno, deseto poglavlje ovog dela, o *Antizavodniku*, osvestiće vas o suprotnom potencijalu unutar vas – moći odbijanja. Po svaku cenu morate iskoreniti bilo kakve antizavodljive tendencije koje možda imate.

Zamislite devet tipova kao senke, siluete. Samo ulaskom u jednu od njih i dopuštanjem da raste unutar vas možete početi da razvijate zavodljivi karakter koji će vam doneti neograničenu moć.